Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 21/2004

ze dne 17. prosince 2003

o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS

(Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M2**	Nařízení Rady (ES) č. 1560/2007 ze dne 17. prosince 2007	L 340	25	22.12.2007

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 21/2004

ze dne 17. prosince 2003

o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([3]) musejí být zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství identifikována v souladu s požadavky pravidel Společenství a evidována tak, aby mohlo být vysledováno hospodářství, středisko nebo organizace původu nebo tranzitu. Do dne 1. ledna 1993 měly být tyto identifikační a evidenční systémy rozšířeny na přesuny zvířat uvnitř jednotlivých členských států.

(2) Článek 14 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se určují zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ([4]), stanoví, že s výjimkou jatečných zvířat a evidovaných koňovitých musí být identifikace a evidence podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS provedena po provedení veterinárních kontrol.

(3) Pravidla týkající se identifikace a evidence zejména ovcí a koz jsou stanovena směrnicí 92/102/EHS ([5]). Pokud jde o ovce a kozy, zkušenosti, a zejména krize se slintavkou a kulhavkou, ukázaly, že uplatňování směrnice 92/102/EHS není uspokojivé a vyžaduje zlepšení. Jeproto nutné stanovit přísnější a konkrétnější pravidla, jak již bylo učiněno u skotu nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000, kterým se stanoví systém identifikace a evidence skotu ([6]).

(4) Ze struktury právních předpisů Společenství, a zejména z nařízení (ES) č. 1760/2000, vyplývá, že běžně užívané pojmy držitel a hospodářství nezahrnují veterinární ordinace či kliniky. Rozsah těchto pojmů by měl být přesněji definován, aby byly právní předpisy jasnější.

([1]) Stanovisko ze dne 17. listopadu 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. C 208, 3.9.2003, s. 32.
([3]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES (Úř. věst. L 315, 19.11.2002, s. 14).
([4]) Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 96/43/ES (Úř. věst. L 16, 22.1.1996, s. 3).
([5]) Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.
([6]) Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

(5) Směrnice 92/102/EHS by proto měla být pozměněna, aby jasně stanovila, že skot je již z jejího rámce vyňat a že jsou rovněž vyňaty ovce a kozy.

(6) Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství ([1]) by také měla být pozměněna, aby se aktualizovaly v ní uvedené odkazy na ustanovení v právních předpisech Společenství ohledně identifikace dotyčných druhů zvířat.

(7) V roce 1998 spustila Komise rozsáhlý projekt elektronické identifikace zvířat (IDEA) a její závěrečná zpráva byla dokončena dne 30. dubna 2002. Projekt prokázal, že při splnění některých podmínek týkajících se doprovodných opatření lze u identifikačních systémů pro ovce a kozy dosáhnout použitím elektronické identifikace těchto zvířat značného zlepšení.

(8) Technologie elektronické identifikace ovcí a koz byla dostatečně vyvinuta, tak že jí lze používat. Než budou vypracována prováděcí opatření nutná pro řádné zavedení systému elektronické identifikace v celém Společenství, měl by efektivní identifikační a evidenční systém zohledňující další vývoj v oblasti provádění elektronické identifikace na úrovni Společenství umožňovat individuální identifikaci zvířat a hospodářství, kde se narodila.

(9) Aby bylo možné brát v úvahu budoucí vývoj v oblasti elektronické identifikace ovcí a koz, a zejména zkušenosti získané při jejím uskutečňování, měla by Komise předložit Radě zprávu o možném používání elektronického identifikačního systému na úrovni Společenství, spolu s potřebnými návrhy.

(10) Zejména na základě postupů prováděných Společným výzkumným centrem by měla Komise také vypracovat podrobné technické pokyny, definice a postupy pro technické parametry identifikátorů a čtecího zařízení, testování, přijetí kritérií a vzoru osvědčení pro schválené zkušebny, používání, čtení a kodifikaci identifikátorů, společný glosář, slovník údajů a sdělovací normy.

(11) V zemích s relativně malou populací ovcí a koz nemusí být nutné zavádět elektronický identifikační systém; je proto vhodné umožnit takovým členským státům zavádět tento systém na základě dobrovolnosti. Rovněž by měla být zajištěna možnost rychlé úpravy demografických prahů, pod nimiž by byla elektronická identifikace nepovinná.

(12) Aby mohl být přesun ovcí a koz dohledán, měla by být zvířata řádně identifikována a všechny jejich přesuny by měly být sledovatelné.

(13) Je třeba, aby držitelé zvířat měli o zvířatech ve svých zemědělských podnicích aktuální informace. Minimální požadované informace by měly být stanoveny na úrovni Společenství.

(14) Každý členský stát by měl zavést ústřední evidenci obsahující aktualizovaný seznam všech držitelů zvířat spadajících do působnosti tohoto nařízení, kteří se na svém území věnují této činnosti, s minimálními informacemi stanovenými na úrovni Společenství.

(15) K zajištění rychlého a přesného dohledání zvířat by měl každý členský stát vytvořit počítačovou databázi zachycující všechna hospodářství na svém území a všechny přesuny zvířat.

(16) Identifikační značky by měly být stanoveny na unijním základě.

(17) Osoby zabývající se obchodem se zvířaty by měly mít záznamy o svých transakcích a příslušné orgány by měly mít na požádání k těmto záznamům přístup.

([1]) Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Komise (ES) č. 1226/2002 (Úř. věst. L 179, 9.7.2002, s. 13).

▼B

(18) K zajištění správného uplatňování tohoto nařízení je nutná rychlá a efektivní výměna informací mezi členskými státy o identifikačních značkách a s tím souvisejících dokladech. Příslušná ustanovení Společenství byla přijata nařízením Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. května 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování celních a zemědělských právních předpisů ([1]) a směrnicí Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů ([2]).

(19) S cílem zajistit spolehlivost opatření stanovených v tomto nařízení je třeba, aby členské státy zavedly vhodná a přiměřená kontrolní opatření, aniž je dotčeno nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ([3]).

(20) Aby se mohl vzít v úvahu režim poskytování určitých podpor stanovený tímto nařízením v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví obecná pravidla pro režimy přímé podpory v souladu se společnou zemědělskou politikou, a kterým se stanoví určité režimy podpory zemědělcům ([4]), mělo by být uvedené nařízení odpovídajícím způsobem pozměněno.

(21) Opatření nutná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([5]),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Každý členský stát zavede režim identifikace a evidence ovcí a koz v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

2. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena pravidla Společenství, jež mohou být stanovena pro účely eradikace nebo tlumení chorob, a aniž je dotčena směrnice 91/496/EHS a nařízení (ES) č. 1782/2003.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „zvířetem“ každá ovce nebo koza;

b) „hospodářstvím“ jakékoli zařízení, stavba nebo v případě chovu pod širým nebem místo, kde jsou zvířata držena, chována nebo kde se s nimi zachází, kromě veterinárních ordinací nebo klinik;

c) „držitelem“ každá fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zvířata, i dočasně, kromě veterinárních ordinací nebo klinik;

d) „příslušným orgánem“ ústřední orgán nebo orgány členského státu, jimž byla dána nebo svěřena odpovědnost za provádění veterinární kontroly a tohoto nařízení, nebo v případě kontroly prémií orgán pověřený prováděním nařízení (ES) č. 1782/2003;

([1]) Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.
([3]) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 23.
([4]) Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

e) „obchodem uvnitř Společenství“ obchod, jak jej definuje čl. 2 odst. 6 směrnice 91/68/EHS ([1]).

Článek 3

1. Systém identifikace a evidence zvířat zahrnuje tyto prvky:

a) identifikační značky pro identifikaci jednotlivých zvířat;

b) aktualizovanou evidenci v každém hospodářství;

c) doklady o přesunu;

d) ústřední evidenci nebo počítačovou databázi.

2. Komise a příslušný orgán dotyčného členského státu musí mít přístup ke všem informacím pokrytým tímto nařízením. Členské státy a Komise učiní nutná opatření k zajištění přístupu k uvedeným informacím všem dotčeným stranám, včetně spotřebitelských organizací uznaných členským státem, za předpokladu, že jsou splněny požadavky na ochranu údajů a důvěrnosti předepsané vnitrostátními právními předpisy.

Článek 4

1. Všechna zvířata v hospodářství narozená po 9. červenci 2005 ►**M1** nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ se po narození identifikují v souladu s odstavcem 2 ve lhůtě, kterou stanoví členský stát, v každém případě však předtím, než zvíře opustí hospodářství, kde se narodilo. Uvedená lhůta nesmí být delší než šest měsíců.

Odchylně od uvedeného ustanovení mohou členské státy lhůtu prodloužit, ta však u zvířat chovaných v podmínkách extenzivního hospodaření nebo pod širým nebem nesmí přesáhnout devět měsíců. Dotyčné členské státy uvědomí Komisi o přiznané odchylce. V případě potřeby mohou být postupem podle čl. 13 odst. 2 stanovena prováděcí pravidla.

2. a) Zvířata se identifikují první identifikační značkou, která splňuje požadavky oddílu A.1 až A.3 přílohy, a

b) druhou identifikační značkou schválenou příslušným orgánem, splňující technické parametry uvedené v oddílu A.4 přílohy.

c) Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 však může být druhá identifikační značka nahrazena systémem stanoveným v oddílu A.5 přílohy, s výjimkou případu zvířat určených pro obchod uvnitř Společenství.

d) Členské státy, jež zavedou systém uvedený v písmenu c), požádají Komisi o jeho schválení postupem podle čl. 13 odst. 2. K tomuto účelu přezkoumá Komise doklady předložené členskými státy a provede audity nutné pro zhodnocení systému. Po ukončení auditů předloží Komise Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat do 90 dnů od obdržení žádosti o schválení zprávu spolu s návrhem vhodných opatření.

3. U jatečných zvířat před dosažením stáří 12 měsíců, jež nejsou určena ani pro obchodování uvnitř Společenství, ani na vývoz do třetích zemí, mohou však příslušné orgány povolit identifikační metodu popsanou v oddílu A.7 přílohy jako alternativní způsob identifikace uvedený v odstavci 2.

4. Každé zvíře dovezené ze třetí země, které prošlo kontrolami stanovenými směrnicí 91/496/EHS po 9. červenci 2005 ►**M1** nebo

([1]) Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.

▼B

v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ a jež zůstává na území Společenství, se identifikuje v souladu s odstavcem 2 v hospodářství určení, kde se chovají hospodářská zvířata, ve lhůtě stanovené členským státem, nejpozději však do 14 dnů od provedení kontrol a v každém případě předtím, než zvíře hospodářství opustí.

Původní identifikace provedená třetí zemí se zanese do evidence hospodářství podle článku 5 spolu s identifikačním kódem mu přiděleným členským státem určení.

Identifikace podle odstavce 1 však není nutná u jatečného zvířete, dopraví-li se zvíře ze stanoviště hraniční veterinární kontroly přímo na jatka v členském státě, kde se provedou kontroly zmíněné v prvním pododstavci, a zvíře se porazí do pěti pracovních dnů po provedení kontrol.

5. Každému zvířeti pocházejícímu z jiného členského státu se ponechá jeho původní identifikace.

6. Žádná identifikační značka nesmí být bez povolení příslušného orgánu odstraněna nebo nahrazena. Pokud se identifikační značka stala nečitelnou, nebo se ztratila, použije se co nejdříve značka náhradní se stejným kódem, v souladu s tímto článkem. Kromě kódu a na rozdíl od něj může být náhradní identifikační značka opatřena označením s výrobním číslem náhradní značky.

Příslušný orgán však může pod podmínkou vlastní kontroly povolit, aby náhradní identifikační značka nesla jiný kód, pokud však není ohrožena dohledatelnost, zejména v případě, kdy jsou zvířata identifikována podle odstavce 3.

7. Identifikační značky se přidělují hospodářství, rozdělují a aplikují zvířatům způsobem stanoveným příslušným orgánem.

8. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor značky a způsob identifikace používané na jejich území.

9. Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 zajistí členské státy, které dobrovolně zavedly elektronický způsob identifikace v souladu s ustanoveními oddílu A.4 a A.6 přílohy, aby byla jednotlivá elektronická identifikační čísla a charakteristika použitých značek uvedena v příslušném osvědčení podle směrnice 91/68/EHS doprovázejícím zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství.

Článek 5

1. Každý držitel zvířat, s výjimkou přepravců, vede aktualizovanou evidenci obsahující alespoň ty informace, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby držitelé do evidence zmíněné v odstavci 1 zanesli další informace kromě těch, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy.

3. Evidenční rejstřík má formát schválený příslušným orgánem, je veden ručně nebo elektronicky a je v hospodářství na požádání kdykoli k dispozici příslušnému orgánu po minimální dobu, kterou stanoví příslušný organ, jež však nesmí být kratší tří let.

4. Odchylně od odstavce 1 je evidence informací vyžadovaných v oddílu B přílohy nepovinná v každém členském státě, kde funguje ústřední počítačová databáze, která již tyto informace obsahuje.

5. Každý držitel dodá příslušnému orgánu na požádání veškeré informace týkající se původu, identifikace, případně určení zvířat, které držitel vlastnil, choval, přepravoval, obchodoval nebo porazil za poslední tři roky.

▼B

6. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor evidence používané v zemědělských podnicích na svém území, případně informují o přiznané odchylce od ustanovení odstavce 1.

Článek 6

1. Od 9. července 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ musí být veškeré přesuny zvířat uvnitř vnitrostátního území mezi dvěma různými hospodářstvími doprovázeny dokladem o přesunu podle vzoru vypracovaného příslušným orgánem, který musí obsahovat alespoň minimální informace uvedené v oddílu C přílohy a být vyplněn držitelem, pokud tak již neučinil příslušný orgán.

2. Členské státy mohou kromě informací obsažených v oddílu C přílohy uvést další informace v dokladu o přesunu zmíněném v odstavci 1, nebo požadovat, aby takové informace byly uvedeny.

3. Držitel v hospodářství určení uchová doklad o přesunu po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší tří let. Na požádání poskytne příslušnému orgánu jeho kopii.

4. Odchylně od odstavce 1 je doklad o přesunu nepovinný v každém členském státě, kde funguje ústřední počítačová databáze obsahující alespoň informace vyžadované v oddílu C přílohy, s výjimkou držitelova podpisu.

5. Členské státy Sobě navzájem a Komisi sdělí vzor dokladu o přesunu užívaný na jejich území, případně informují o odchylce uvedené v odstavci 4.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán měl ústřední evidenci všech hospodářství na svém území týkajících se držitelů zvířat s výjimkou přepravců.

2. Evidence obsahuje identifikační kód hospodářství nebo, po schválení příslušného orgánu, identifikační kód držitele, kromě přepravců, zaměstnání držitele, typ produkce (maso nebo mléko) a držené druhy. Chová-li držitel zvířata trvale, provádí inventuru zvířat v pravidelných intervalech stanovených odpovědným orgánem členského státu, v každém případě však nejméně jednou ročně.

3. Hospodářství zůstane v ústřední evidenci, dokud neuplynou tři po sobě následující roky, během nichž nejsou v hospodářství žádná zvířata. Počínaje 9. červencem 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ se evidence zahrne do počítačové databáze uvedené v čl. 8 odst. 1.

Článek 8

1. Počínaje 9. červencem 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ založí příslušný orgán každého členského státu počítačovou databázi v souladu s oddílem D.1 přílohy.

2. Každý držitel zvířat, s výjimkou přepravců, poskytne příslušnému orgánu v případě informací týkajících se držitele nebo hospodářství do 30 dnů a v případě informací týkajících se přesunu zvířat do sedmi dnů:

a) informace pro zápis do ústřední evidence a výsledek inventury podle čl. 7 odst. 2 a informace potřebné pro založení databáze uvedené v odstavci 1;

▼B

b) v členských státech uplatňujících odchylku uvedenou v čl. 6 odst. 4 při každém přesunu zvířete údaje o přesunu, jak to stanoví doklad o přesunu uvedený v článku 6.

3. Pokud si to příslušný orgán členského státu přeje, může založit počítačovou databázi obsahující alespoň informace uvedené v oddílu D.2 přílohy.

4. Členské státy mohou do počítačové databáze zmíněné v odstavcích 1 a 3 vložit další informace kromě těch, jež jsou uvedeny v oddílech D.1 a D.2 přílohy.

5. Od 1. ledna 2008 je databáze uvedená v odstavci 3 povinná.

Článek 9

1. Hlavní směry a postupy pro provádění elektronické identifikace se přijímají postupem podle čl. 13 odst. 2.

2. Rozhodnutí uvedená v odstavci 1 se přijmou s cílem zlepšit provádění obecné elektronické identifikace.

▼M2

3. Od 31. prosince 2009 je elektronická identifikace v souladu s hlavními směry uvedenými v odstavci 1 a v souladu s příslušnými ustanoveními oddílu A přílohy povinná pro všechna zvířata.

▼B

Členské státy, kde celkový počet ovcí a koz nepřesahuje 600 000, mohou stanovit, že u zvířat, jež nejsou určena pro obchod uvnitř Společenství, je tato elektronická identifikace nepovinná.

Členské státy, kde celkový počet koz nepřesahuje 160 000, rovněž mohou stanovit, že u koz, jež nejsou určeny pro obchod uvnitř Společenství, je tato elektronická identifikace nepovinná.

▼M2

4. Před 31. prosincem 2009 mohou členské státy zavést povinné používání elektronické identifikace pro zvířata narozená na jejich území.

▼B

Článek 10

1. Změny příloh a opatření potřebná pro provádění tohoto nařízení se přijímají postupem podle čl. 13 odst. 2.

Tato opatření se týkají zejména:

a) minimální úrovně kontrol, jež se mají provádět;

b) použití správních sankcí;

c) přechodných ustanovení nutných po dobu rozběhu systému.

2. Postupem podle čl. 13 odst. 2 mohou být aktualizovány tyto údaje:

a) konečné datum pro poskytování informací uvedených v čl. 8 odst. 2;

b) demografické prahy pro hospodářská zvířata uvedená v čl. 9 odst. 3 druhém a třetím pododstavci.

Článek 11

1. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí příslušný orgán příslušný pro zajištění dodržování tohoto nařízení.

2. Členské státy zajistí, že každá osoba pověřená identifikací a evidencí zvířat dostane instrukce a pokyny pro příslušná ustanovení přílohy a že jsou k dispozici vhodné vzdělávací kursy.

▼B

Článek 12

1. Členské státy přijmou veškerá opatření nutná k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení. Stanovenými kontrolami nejsou dotčeny jakékoli kontroly, které Komise případně provede podle článku 9 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

2. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí za porušování tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro jejich používání. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

3. Znalci Komise spolu s příslušnými orgány:

a) ověří, že členské státy plní požadavky tohoto nařízení;

b) v případě nutnosti provedou kontroly na místě, aby tak zajistili, že se kontroly stanovené v odstavci 1 provádějí v souladu s tímto nařízením.

4. Členský stát, na jehož území se provádí kontrola na místě, poskytne znalcům Komise veškerou pomoc, kterou si vyžádají při výkonu svých povinností.

Výsledek kontrol musí být prodiskutován s příslušným orgánem dotyčného členského státu před vypracováním a rozšířením závěrečné zprávy.

5. Shledá-li Komise, že ji k tomu opravňuje výsledek kontrol, přezkoumá situaci v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat podle čl. 13 odst. 1. Může přijmout potřebná rozhodnutí postupem podle čl. 13 odst. 2.

6. Komise sleduje vývoj situace. Na základě tohoto vývoje může postupem podle čl. 13 odst. 2 pozměnit nebo zrušit rozhodnutí uvedená v odstavci 5.

7. Prováděcí pravidla k tomuto článku se v případě potřeby stanoví postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 13

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ([1]), dále jen „výbor“.

2. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Nařízení (EHS) č. 1782/2003 se mění takto:

1. v článku 18 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V případě použití článků 67, 68, 69, 70 a 71, integrovaný systém zahrnuje systém pro identifikaci a evidenci zvířat zavedený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu (*) a o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa na jedné straně a na druhé straně v souladu s nařízením Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼B

nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (**).

_____

(*) Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.
(**) Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8.“

2. v čl. 25 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tyto systémy, a zejména systém identifikace a evidence zvířat zavedený v souladu se směrnicí 92/102/EHS, nařízením (ES) č. 1760/2000 a nařízením Rady (ES) č. 21/2004 musí být ve smyslu článku 26 tohoto nařízení slučitelné s integrovaným systémem.“

3. v článku 115 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ode dne použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (EHS) č. 1782/2003 lze prémii obdržet pouze na zvíře, které je identifikováno a evidováno podle těchto pravidel.“

4. v oddílu A přílohy III se vkládá nový bod 8a, který zní:

„8a.	Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).	Články 3, 4 a 5“

Článek 15

Směrnice 92/102/EHS se mění takto:

1. v článku 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) zvířetem všechna zvířata druhů uvedených ve směrnici 64/432/EHS (*) kromě skotu.

_____

(*) Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64.“

2. v článku 3 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS oprávněny vyloučit ze seznamu uvedeného v odst. 1 písm. a) fyzické osoby, které mají v držení jedno prase, jež je určeno pro jejich vlastní použití nebo spotřebu, nebo vzít v úvahu zvláštní okolnosti, pokud je toto zvíře před každým přesunem podrobeno kontrolám stanoveným touto směrnicí.“

3. článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) mění takto:

— v prvním pododstavci se zrušují slova „skotu nebo“,

— v druhém pododstavci se slova „všech narození, úhynů a všech přesunů“ nahrazují slovem „přesunů“,

— čtvrtý pododstavec se zrušuje;

b) v odstavci 1 se písmeno b) zrušuje;

c) v odst. 3 písm. b) se první pododstavec nahrazuje tímto:

„každý držitel zvířat, jež mají být přemístěna z trhu nebo na trh nebo ze sběrného střediska nebo do sběrného střediska, předložil hospodářskému subjektu, který je na trhu nebo ve sběrném středisku dočasným držitelem těchto zvířat, doklad obsahující podrobné údaje o dotyčných zvířatech.“

4. Článek 5 se mění takto:

▼B

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se mění takto:

— v prvním pododstavci se zrušují slova „jiná než skot“,

— druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Až do přijetí rozhodnutí podle článku 10 této směrnice a odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. c) druhého pododstavce směrnice 90/425/EHS mohou členské státy používat své vnitrostátní systémy pro přesuny zvířat na svém území. Tyto systémy musí umožnit identifikaci hospodářství, odkud byla zvířata přesunuta, a hospodářství, kde se narodila. Členské státy uvědomí Komisi o systémech, jež hodlají v případě prasat pro tento účel zavést od 1. července 1993. Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členský stát požádán, aby změnil svůj systém, pokud nesplňuje zmíněný požadavek.“

— čtvrtý pododstavec se zrušuje;

c) odstavec 4 se zrušuje;

5. v čl. 11 odst. 1 se první a třetí odrážka zrušují.

Článek 16

V čl. 3 odst. 2 směrnice 64/432/EHS se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) musí být identifikována v souladu s ustanoveními směrnice 92/102/EHS v případě prasat a v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1760/2000 v případě skotu.“

Článek 17

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Články 14, 15 a 16 se použijí ode dne 9. července 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA

A. **Identifikační značky**

1. Ušní značky musí být upevněny tak, aby byly snadno viditelné i zdálky.

2. Ušní a všechny ostatní identifikační značky musí obsahovat tyto znaky:

   — první znaky identifikují členský stát nebo hospodářství, kde bylo zvíře poprvé identifikováno. K tomuto účelu se použijí kódy země o dvou písmenech nebo o třech číslicích ([1]), v souladu s ISO 3166,

   — po kódu země následuje individuální kód, který má nejvýše 13 číslic.

   Kromě informací stanovených v tomto odstavci mohou příslušné orgány členských států povolit čárový kód a držiteli umožnit připojení doplňkových informací, pokud tím není ohrožena čitelnost identifikačního čísla.

3. První identifikační značka podle čl. 4 odst. 2 písm. a) se musí skládat z ušní značky schválené příslušným orgánem, připevněné na jedno ucho, která je vyrobena z odolného materiálu, je nepadělatelná a snadno čitelná po celou délku života zvířete a navržena tak, aby zůstala připevněna ke zvířeti, aniž by mu škodila. Ušní značka nesmí být znovu použita a nápisy provedené podle bodu 3 musí být nesmazatelné.

4. Druhou identifikační značkou podle čl. 4 odst. 2 písm. b) může být:

   — ušní značka se stejnými znaky jako v bodu 3,

   nebo

   — tetování, kromě zvířat určených pro obchod uvnitř Společenství,

   nebo

   — značka na spěnce, pouze u koz,

   nebo

   — elektronický odpovídač v souladu s popisem uvedeným v bodu 6.

5. Systém uvedený v čl. 4 odst. 2 písm. c) vyžaduje identifikaci zvířat jak podle hospodářství, tak jednotlivě, umožňuje nahrazení, pokud se identifikační značka stala nečitelnou nebo se ztratila, a to pod kontrolou příslušného orgánu a bez ohrožení dohledatelnosti mezi hospodářstvími, s cílem tlumit choroby, a umožňuje sledování přesunů na území státu, se stejným cílem.

([1]) Rakousko AT 040
Belgie BE 056

▼M1

Bulharsko BG 100

▼B

Dánsko DK 208
Finsko FI 246
Francie FR 250
Německo DE 276
Řecko EL 300
Irsko IE 372
Itálie IT 380
Lucembursko LU 442
Nizozemsko NL 528
Portugalsko PT 620

▼M1

Rumunsko RO 642

▼B

Španělsko ES 724
Švédsko SE 752
Spojené království UK 826.

▼B

6. Elektronický identifikátor musí mít tyto technické parametry:

   — pasivní odpovídače pouze pro čtení používající technologii HDX nebo FDX-B, splňující normy ISO 11784 a 11785,

   — elektronické identifikátory musí být kompatibilní s čtecím zařízením splňujícím normu ISO 11785, schopné číst odpovídače HDX a FDX-B,

   — čtecí vzdálenost v případě přenosného čtecího zařízení musí být nejméně 12 cm u ušních značek a nejméně 20 cm u bolusových odpovídačů, a v případě nepřenosného čtecího zařízení musí být minimální vzdálenost 50 cm jak u ušních značek, tak u bolusových odpovídačů.

7. Identifikační metoda uvedená v čl. 4 odst. 3 je tato:

   — zvířata se identifikují ušní značkou schválenou příslušným orgánem připevněnou na jedno ucho,

   — ušní značka musí být z odolného materiálu, nepadělatelná, snadno čitelná a navržená tak, aby zůstala ke zvířeti připevněna, aniž by mu škodila. Ušní značka se nesmí znovu použít a nápisy na ní musí být nesmazatelné,

   — ušní značka musí obsahovat kód alespoň o dvou písmenech a identifikační kód hospodářství, kde se zvíře narodilo.

   Členský stát používající tuto metodu o tom musí informovat Komisi a členské státy v rámci výboru uvedeného v čl. 13 odst. 1. Jsou-li zvířata identifikována v souladu s tímto bodem držena po dobu delší než 12 měsíců jejich věku, nebo jsou určena pro obchod uvnitř Společenství nebo na vývoz do třetích zemí, musejí být identifikována v souladu s body 1 až 4.

B. **Evidence hospodářství**

Evidence hospodářství musí obsahovat alespoň tyto informace:

1. od 9. července 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení: ◄

   — identifikační kód hospodářství,

   — adresu hospodářství a zeměpisné souřadnice nebo podobné označení zeměpisné polohy hospodářství,

   — typ výroby,

   — výsledek poslední inventury uvedené v článku 7, a datum, kdy byla provedena,

   — jméno a adresu držitele,

   — v případě, že zvířata opouštějí hospodářství, jméno přepravce, číslo poznávací značky té části dopravního prostředku, v němž jsou zvířata převážena, identifikační kód nebo jméno a adresu hospodářství určení nebo v případě, že jsou zvířata dopravována na jatka, identifikační kód nebo jméno jatek a datum odjezdu nebo duplikát či ověřenou kopii dokladu o přesunu uvedeného v článku 6,

   — v případě zvířat přicházejících do hospodářství identifikační kód hospodářství, z něhož bylo zvíře převezeno, a datum příjezdu,

   — informace o případném nahrazení ušních nebo elektronických značek.

2. po datu stanoveném podle čl. 9 odst. 3 u každého zvířete narozeného po uvedeném datu tyto aktualizované informace:

   — identifikační kód zvířete,

   — rok narození a datum identifikace,

   — měsíc a rok úhynu zvířete v hospodářství,

   — plemeno a pokud je znám i genotyp.

▼B

U zvířat identifikovaných v souladu s bodem 7 oddílu A musejí však být informace uváděny pro každou skupinu zvířat majících stejnou identifikaci a musí být uveden počet zvířat.

3. Jméno a podpis zástupce příslušného orgánu, který zkontroloval evidenci a datum, kdy byla kontrola provedena.

C. **Doklad o přesunu**

1. Doklad o přesunu vyplní držitel na základě vzoru vypracovaného příslušným orgánem; ten musí obsahovat alespoň tyto informace:

   — identifikační kód hospodářství,

   — jméno a adresu držitele,

   — celkový počet přesouvaných zvířat,

   — identifikační kód hospodářství určení nebo dalšího držitele zvířat nebo v případě, že jsou zvířata přemístěna na jatka, identifikační kód nebo jméno a místo jatek nebo v případě sezónního přehánění místo určení,

   — údaje o dopravním prostředku a přepravci, včetně čísla přepravcova povolení,

   — datum odjezdu,

   — podpis držitele.

2. Ode dne stanoveného podle čl. 9 odst. 3 u zvířat identifikovaných v souladu s oddílem A body 1 až 6 kromě identifikace zmíněné ve výše uvedeném odstavci 1 musí doklad o přesunu obsahovat individuální identifikační kód každého zvířete.

D. **Počítačová databáze**

1. Počítačová databáze musí u každého hospodářství obsahovat alespoň tyto informace:

   — identifikační kód hospodářství,

   — adresu hospodářství a zeměpisné souřadnice nebo podobné označení zeměpisné polohy hospodářství,

   — jméno a adresu a zaměstnání držitele,

   — druhy zvířat,

   — typ výroby,

   — výsledek inventury zvířat podle čl. 7 odst. 2 a datum, kdy byla provedena,

   — rubriku pro údaje příslušného orgánu, kam může zapsat informace o zdraví zvířat, například omezení pohybu, statut nebo jiné potřebné informace v souvislosti s vnitrostátními programy nebo programy Společenství.

2. V souladu s článkem 8 musí být v databázi zápis pro každý jednotlivý přesun zvířat. Zápis musí zahrnovat alespoň tyto informace:

   — počet přemisťovaných zvířat,

   — identifikační kód hospodářství výstupu,

   — datum odjezdu,

   — identifikační kód hospodářství vstupu,

   — datum příjezdu.